

privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 183) — Interpretarea principiului *ne bis in idem* — Domeniu de aplicare — Decizie prin care un organ de poliție încetează în mod definitiv urmărirea penală

Dispozitivul

Principiul *ne bis in idem* consacrat de articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990 nu este aplicabil unei decizii prin care, după examinarea pe fond a cauzei cu care este sesizat, un organ al unui stat contractant dispune încetarea urmării penale, într-un stadiu prealabil punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane bănuite că ar fi comis o infracțiune, în cazul în care această decizie de încetare, potrivit dreptului național al acestui stat, nu stinge definitiv acțiunea penală și nu constituie astfel un impediment în calea unei noi urmăriri penale, pentru aceleași fapte, în acest stat.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Chancery Division — Regatul Unit)] — Afton Chemical Limited/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-517/07) (¹)

(Directiva 92/81/CEE — Accize la uleiurile minerale — Articolul 2 alineatele (2) și (3), precum și articolul 8 alineatul (1) litera (a) — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 2 alineatele (2)-(4) litera (b) — Domeniu de aplicare — Aditivi pentru carburanți care au calitatea de uleiuri minerale sau de produse energetice, dar care nu sunt utilizați drept carburant — Regim național de impozitare)

(2009/C 44/33)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Afton Chemical Limited

Pârâți: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolului 2

alineatul (3) și a articolului 8 alineatul (1) din Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la uleiurile minerale (JO L 316, p. 12), a articolului 2 alineatul (3) și a articolului 4 litera (b) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98) și a articolului 3 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129) — Uleiuri minerale adăugate în carburanți în alte scopuri decât pentru a crește puterea autovehiculului, însă care nu sunt destinate punerii în vânzare sau utilizării drept carburant — Pot fi impozitate aceste produse drept carburanți?

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (1) din Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurii accizelor la uleiurile minerale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/74/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994, în ceea ce privește perioada anterioară datei de 31 decembrie 2003, și articolul 2 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 octombrie 2004, trebuie să fie interpretate în sensul că aditivii pentru carburanți precum cei în discuție în acțiunea principală, care au calitatea de „uleiuri minerale” în sensul articolului 2 alineatul (1) din prima dintre aceste directive sau de „produse energetice” în sensul articolului 2 alineatul (1) din cea de a doua dintre acestea, dar care nu sunt destinați utilizării, nu sunt puși în vânzare sau utilizați drept carburant, trebuie să fie supuși regimului de impozitare prevăzut de directivele menționate.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Handelsgericht Wien — Austria) — Friederike Wallentin-Hermann/Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA

(Cauza C-549/07) (¹)

(Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 — Compensarea și asistența pasagerilor în cazul anulării unui zbor — Exonerare de obligația de compensare — Anulare cauzată de împrejurări excepționale care nu au putut fi evitate în pofida adoptării tuturor măsurilor posibile)

(2009/C 44/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien